

საქმე #1/1-18

გამოძიების # 036271117001

თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლო

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი:

8 თებერვალი, 2018 წელი

ქ.

თეთრიწყარო

მოსამართლე - ბადრი ნიპარიშვილი

სხდომის მდივანი - რუსუდან გურჩიანი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ს----- საქართველოს მოქალაქე,
დაბადებული 1----- პირადი ნომერი - 2----- საშუალო
განათლებლით, ცოლშვილიანი, ნასამართლობის არმქონე, მისამართი:
თეთრიწყაროს რაიონი, სოფელი ე-----

ადვოკატი - ნ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის 126¹ მუხლის მე-2
ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა,
სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური
ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის
117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

1. 2017 წლის 26 ნოემბერს ღამის დროს თეთრიწყაროს რაიონის სოფელ ე-----
--- ალკოჰოლის ზემოქმედების ქვეშ მყოფმა ს----- მინის ბოთლის
მარცხენა მხარში სროლისა და გარტყმის, ასევე მარჯვენა ხელის მარცხენა
ლოყის არეში დარტყმის გზით ფიზიკურად, ხოლო თანაცხოვრების ბოლო 2
წლის მანძილზე, გინებისა და შეურაცხყოფის გზით ფსიქოლოგიურად
იძალადა მისი მეუღლის ნ----- მიმართ, რის შედეგადაც
დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც
შეესწრნენ მათი არასრულწლოვანი შვილები მ-----

მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
(პრეიუდიცია) პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის
გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება და ფაქტი,
რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან. საქართველოს სსსკ-ის 220-ე მუხლის
„გ“ ქვეპუნქტის თანახმად კი, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე
მხარეთა მონაწილეობით საქმის არსებითი განხილვისათვის
მოსამზადებლად ამტკიცებს მხარეების მიერ წარსადგენ მტკიცებულებათა
ნუსხას, ასევე მათგან მიღებულ იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს,
რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან, რაც მითითებული კოდექსის 73-ე
მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული
შესაძლებლობის რეალიზაციის პროცედურულ ნაწილს არეგულირებს.

3. მტკიცებულებათა დასაშვებობისა და შეფასების საკითხთან
დაკავშირებით სასამართლო მიუთითებს ადამიანის უფლებათა ევროპულ
სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალზე, რომელმაც მრავალჯერ აღნიშნა,
რომ, თუმცა ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი იცავს
პირის უფლებას სამართლიან სასამართლო განხილვაზე, იგი არ ადგენს
მტკიცებულებათა დასაშვებობის წესებს. ეს უკანასკნელი
შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის პრეროგატივაა, ხოლო
ევროპული სასამართლოს ფუნქციაა მთლიანობაში სამართალწარმოების
სამართლიანობის შეფასება (¹ **იხილეთ ადამიანის უფლებათა ევროპული**

სასამართლოს 2016 წლის 5 იანვრის გადაწყვეტილება საქმეზე ფრამკინი რუსეთის წინააღმდეგ (*Frumkin v. Russia*), განაცხადი no. 74568/12, პუნ 159.) ამასთან, ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები, ან განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (**ზიხილეთ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე ბულიჩევი რუსეთის წინააღმდეგ (*Bulychev v. Russia*), განაცხადი no. 24086/04, პუნ 32.)**).

4. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში ნაცვლიშვილი და ტოგონიძე საქართველოს წინააღმდეგ (პარ 91) განმარტა: იმისათვის, რომ უფლებაზე უარის თქმა კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე ეფექტიანი იყოს, აუცილებელია, აღნიშნული განხორციელდეს აშკარა და არაორაზროვანი ფორმით და, ასევე, უზრუნველყოფილი იყოს დაცვის მინიმალური გარანტიები. გარდა ამისა, უფლებებზე უარის თქმა არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს საჯარო ინტერესს (³ აგრეთვე იხ.: სკოპოლა იტალიის წინააღმდეგ, პარ 135-136, *Scoppola v. Italy*, (no. 2) [GC], no. 10249/03, 17.09.09; პოიტრიმოლი საფრანგეთის წინააღმდეგ, პარ 31, *Poitrimol v. France*, 23 November 1993, Series A no. 277-A; ჰერმი იტალიის წინააღმდეგ, პარ 73, *Hermi v. Italy* [GC], no. 18114/02, ECHR 2006-XII.).

5. განსახილველ საქმეში ბრალდებულ ს----- სისხლის სამართლის საქმეზე წინასასამართლო სხდომაზე სადავოდ გამხდარი ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებმა არსებითი განხილვის სხდომაზე უდავოდ ცნეს. ბრალდებულმა სასამართლოსგან შესაბამისი განმარტების მიღების შემდეგ, ნებაყოფლობით, ერთმნიშვნელოვნად და მკაფიოდ განაცხადა უარი მტკიცებულებების უშუალოდ და ზეპირად გამოკვლევაზე, რასაც დაეთანხმა მისი ადვოკატი. აღნიშნულიდან გამომდინარე საქმის არსებით განხილვაზე მათი გამოკვლევა არ მომხდარა, თუმცა მათი შეფასება მოხდა საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის მოთხოვნათა დაცვით.

6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

7. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ განსახილველ საქმეზე წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, უტყუარი, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობა,

კერძოდ: მოწმეებისა და დაზარალებულის - ნ-----, ი-----
-----, გ-----, ი----- დაკითხვისა და
გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი,
სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, ნივთმტკიცება და სხვა
მტკიცებულებები გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს ს----- მიერ
აღნიშნული დანაშაულების ჩადენას, რომელთა ფაქტობრივი გარემოებები
მითითებულია წინამდებარე განაჩენის პირველ პუნქტში.

სამართლებრივი შეფასება:

8. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით
კრიმინალიზებულია ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ
ძალადობას, სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც გამოიწვია
ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის
სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული
შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის
მიმართ.

9. დასტურდება, რომ ს----- მინის ბოთლის მარცხენა მხარში
სროლის და გარტყმის, ასევე მარჯვენა ხელის მარცხენა ლოყის არეში
დარტყმის გზით ფიზიკურად, ხოლო თანაცხოვრების ბოლო 2 წლის
მანძილზე, გინებისა და შეურაცხყოფის გზით ფსიქოლოგიურად იძალადა
მისი მეუღლის ნ----- მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა
განიცადა ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, რასაც შეესწრნენ მათი
არასრულწლოვანი შვილები მ----- სასამართლოს მიაჩნია,
რომ ბრალდებულმა ს----- მის მიერ განხორციელებული
ქმედებით ნ----- მიმართ ჩაიდინა სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2
ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული. წარმოდგენილი
მტკიცებულებებით ბრალდების მხარემ **გონივრულ ეჭვს მიღმა** დაამტკიცა ს-----
მიერ აღნიშნული დანაშაულების ჩადენა მისი ყველა
სავალდებულო ელემენტის ჩათვლით, რაც ასევე საერთაშორისოდ
აღიარებული მიდგომაა მტკიცებითი სტანდარტის თვალსაზრისით.
მაგალითად, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ განმარტა,
რომ ბრალდებამ „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტით უნდა დაასაბუთოს
პირის ბრალეულობა და ასევე უნდა დააკმაყოფილოს სისხლის სამართლის
კანონმდებლობის ძირითადი პრინციპი - *in dubio pro reo*, რაც იმას

გულისხმობს, რომ არ შეიძლება სასამართლომ პირი ცნოს დამნაშავედ, თუ მის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანაა შესაძლებელი (4 იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: ბარბერა, მესეგუ და ხაბარდო ესპანეთის წინააღმდეგ (*Barbera, Messegue and Jabardo v. Spain*) პარ 77; ლავენტის ლატვიის წინააღმდეგ (*Lavents v. Latvia*) პარ 125 და მელიჩი და ბექი ჩეხეთის რესპუბლიკის წინააღმდეგ (*Melich and Beck v. Czech Republic*) პარ 49.) ამასთან, განსახილველ შემთხვევაში არ არსებობს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული მართლწინააღმდეგობისა და ბრალეულობის გამომრიცხავი რომელიმე გარემოება, რის გამოც ს-----
----- მიმართ გამოტანილ უნდა იქნეს გამამტყუნებელი განაჩენი და იგი მითითებული კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

10. ს----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებად მიჩნეულ უნდა იქნეს, რომ ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, აღიარა ჩადენილი დანაშაული და ინანიებს მის ჩადენას.

11. ს----- პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებად მიჩნეულ უნდა იქნეს, რომ მან ნ----- მიმართ ძალადობა ალკოჰოლური თრობის პირობებში განახორციელა.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

12. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

13. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით –

მისი მისწრაფება, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

14. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას. მოცემულ შემთხვევაში ასევე გასათვალისწინებელია, კერძო პრევენციის მიზნის შესრულების საჭიროება სასჯელის პროპორციული და ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით.

15. სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეფასდეს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული დანაშაული და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალურობით ხასიათდება, შესაბამისად, ამ გარემოებების გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილ დანაშაულთან.

16. სასამართლო სასჯელის კონკრეტული სახის შერჩევისას ითვალისწინებს საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის სანქციას, კერძოდ, დანაშაული სასჯელის სახით ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

17. საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. ჩადენილი ძალადობრივი დანაშაულისა და განგრძობითი ფსიქიკური ძალადობის გათვალისწინებით, რომლებიც განხორციელდა ოჯახის წევრის მიმართ, სასამართლო გამორიცხავს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის გამოყენებას, ვინაიდან მისი გავლენა ს----- სასჯელის მიზნებიდან გამომდინარე ხანმოკლე და იმავე დროს ნაკლებად ეფექტური იქნება, რის გამოც ს----- მიმართ სასჯელის სახით გამოყენებულ უნდა იქნეს თავისუფლების აღკვეთა, რაც იქნება ადეკვატური ღონისძიება სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

18. ს----- მიმართ თავისუფლების აღკვეთის ვადის

განსაზღვრისას სასამართლო ითვალისწინებს მართლმსაჯულების პროცესის შემოკლებაში მის აქტიურ როლს, ასევე იმ ფაქტს, რომ იგი ნასამართლევი არ არის, აღიარებს და გულწრფელად ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, დაზარალებულს პრეტენზია არ აქვს მასთან, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მას სასჯელის სახედ უნდა განესაზღვროს განესაზღვროს 1 წლით და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა. სასამართლოს შეფასებით აღნიშნული პერიოდი სრულად საკმარისია სასჯელის მიზნების შესასრულებლად.

19. საქართველოს სსსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებულის წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. იმის გათვალისწინებით, რომ, ერთი მხრივ, სახეზეა ფორმალური საფუძველი - ს----- აღიარა ჩადენილი დანაშაული, არ არის ნასამართლევი და, მეორე მხრივ, სახეზეა საკმარისი გარემოებები, რათა გამართლებულ იქნეს მისი თავისუფლებაში ყოფნა: ს----- გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაული და იგი განიცდის ოჯახის გარეშე ყოფნას, ჰყავს 4 შვილი, დაზარალებულს პრეტენზია არ გააჩნია, ასევე გასათვალისწინებელია მისი პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი, რის გამოც მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობით მსჯავრად. სასამართლოს მიაჩნია, რომ 1 წლისა და 6 თვის გამოსაცდელი ვადა სრულებით საკმარისია ს----- ინდივიდუალური გარემოებების გათვალისწინებით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე და 277-279-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ს----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 წლითა და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც

იმავე კოდექსის 63-ე-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით მსჯავრად, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

2. ს----- მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა - გაუქმდეს და იგი დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს პატიმრობიდან სასამართლო სხდომის დარბაზში.

3. ს----- სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო 2017 წლის 27 ნოემბრიდან 2018 წლის 8 თებერვლის ჩათვლით.

4. მსჯავრდებულ ს----- ყოფაქცევაზე კონტროლი გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი. გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა.

5. ნივთმტკიცება - ბოთლის ნამსხვრევები, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს.

6. განაჩენი გამოცხადებისთანავე შედის კანონიერ ძალაში და მიექცევა აღსასრულებლად.

7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ბადრი ნიპარიშვილი